

Nestkast voor ransuilen

Instructies

Ophanghoogte boven 3,5 meter.

Bevestiging op (noord- of zuid-) oostzijde in bomen.

Liefst met wat beschutting in de buurt om rustig te kunnen aanvliegen.

Jaarlijks vóór of na het broedseizoen schoonborstelen.

Nestkasten jaarrond laten hangen. Worden 's winters als slaappleats gebruikt.

U steunt ons werk voor slechts € 15.- per jaar: word lid

**Haagse Vogelbescherming (HVB) en Vogelopvang "De Wulp"
Heliotrooplaan 15
2555 MA Den Haag**

Contact: info@haagsevogels.nl

Websites: www.haagsevogels.nl en www.vogelopvangdewulp.nl

Giften: IBAN NL 12 INGB 0003 58 61 85

De **ransuil** (*Asio otus*) is een relatief grote uil, die voorkomt in heel Europa, met uitzondering van IJsland.

- *Lengte*: 35-37 cm
- *Spanwijdte*: 84-95 cm
- *Gewicht*: 210-330 g
- *Levensduur*: 10-15 jaar

Opvallend aan het uiterlijk van de ransuil zijn met name de lange oorpluimen, die overigens geen echte oren zijn. De wetenschappelijke naam betekent 'ooruil'. Zijn naam dankt hij aan de gelijkenis met een 'ranse', Middelnederlands voor 'muts met een kap die in plooiën afhing'. De ogen zijn oranje-geel. Verwarring met de oehoe, die ook oorpluimen heeft, is mogelijk maar deze laatste is aanzienlijk groter dan de ransuil. Het verenkleed is aan de bovenzijde roestgeel met zwartbruine vlekken en strepen, en verder is de vogel grijsbruin gevlekt en gestreept. De lichtgele onderzijde vertoont brede donkere lengtestrepen en fijne dwarsstreepjes.

Het legsel bestaat gewoonlijk uit vier tot zes glanzend witte, ronde eieren.

Net als de meeste uilen is ook de ransuil vooral actief als het donker is. Dit in tegenstelling tot de velduil, die ook wel overdag actief is. De ransuil jaagt op knaagdieren en rustende vogels.

De ransuil komt voor in bosachtige gebieden met naaldbomen en open terreinen. In de winter verblijven ransuilen graag in elkaars gezelschap. In hun roestplaatsen, gemeenschappelijke slaapplekken in naaldbomen, struiken, knotwilgen of wilde hagen, rusten ze soms in grote groepen tot wel 100 exemplaren.

Volgens SOVON daalde het aantal broedparen in de periode 1990-2007 met meer dan 5% per jaar. Er broedden in 2007 nog ongeveer 5500 paar in Nederland. Als voornaamste oorzaak van de achteruitgang wordt de uitbreiding van de havik aangemerkt, maar ook vergrassing van de bosbodems (waardoor muizen lastiger te vangen zijn) en de achteruitgang van het aanbod aan lege kraai- en eksternesten.

Deze uil is in 2004 als *kwetsbaar* op de Nederlandse Rode Lijst gezet. De ransuil staat als *niet bedreigd* op de internationale Rode Lijst van de IUCN.

(Bron: Wikipedia)

